

Naujoji Tvarka

#213

1 / 2025 (136)

Enciklopedija - Michael Kühnen

141 - LIAUDIES GYNYBA

Nepriklausoma nacionalinė liaudies gynyba yra viena iš keturių būtinų tautos laisvės ir suverenumo sąlygų (taip pat žr. Autarkija, teisė ir kultūrinė revoliucija). Štai kodėl nacionalsocialistinės Vokietijos darbininkų partijos partinės programos 22 punkte raginama panaikinti samdinių kariuomenę, tarnaujančią svetimiems interesams, ir suformuoti Vokietijoje liaudies kariuomenę:

Tik ginklus nešiojanti liaudis yra laisva!

Tai yra Naujojo fronto bendruomenės gynybos politikos pagrindas. Tai reikalauja:

Vokietijos Federacinės Respublikos (VFR) pasitraukimas iš NATO ir Vokietijos Demokratinės Respublikos (VDR) pasitraukimas iš Varšuvos sutarties. Vokietijos susivienijimas ir neutralumas, kurį gina išimtinai Vokietijos aukščiausiai vadovybei pavaldi ir Vokietijos interesams tarnaujanti liaudies gynyba.
Sukurti nedidelę, labai technišką

savanorišką profesionalią kariuomenę pagal dvasines Waffen-SS tradicijas, kuri sudarytų vokiečių tautos karinį elitą.

Antrasis liaudies gynybos ramstis - liaudies milicijos sukūrimas pagal buvusio NSDAP šturmo būrio štabo viršininko Ernsto Röhmo idėjas, į kurią, suskirstytą į šias formuotes, įeitų visi vokiečių liaudies vyrai, tinkami karinei tarnybai:

- o Militarinis jaunimas: ikikarinis nuo 10 iki 16 metų; paramilitarinis nuo 16 iki 18 metų.

- o Volkssturmas : Į jį įeina (suskirstytas į vietines ir kuopų kovines grupes) visi darbingi vyrai nuo 18 iki 60 metų. Volksšturmui politiškai vadovauja ir jį formuoja generalinė SA, kuri organizaciniu požiūriu įkūnija politinę kariuomenę.

- SA štabo sargybiniai: Jie sudaro politinę-karinę savanorių asociaciją ir laiko save nacionalsocialistinės revoliucijos ordino riteriais ir sargybiniais (žr. taip pat Ordinai).

Taip sukuriamą nacionalsocialistinę revoliucinę kariuomenę, nes tik revoliucija yra užtikrinta galios politikos požiūriu, kuri sukuria savo kariuomenę ir visiškai sunaikina reakciją.

Būsima nacionalsocialistinės Vokietijos liaudies gynyba visų pirma grindžiama liaudies milicijos stiprinimu ir mažo elitinių dalinių skaičiaus išlaikymu. Tai daroma, viena vertus, siekiant įtikinti kaimynines valstybes, kad gynybos politika tarnauja išimtinai gynybiniam tikslams; kita vertus, siekiant sukurti tikrai nepriklausomą liaudies gynybą, kuri neviršytų Vokietijos nacionalinio ūkio priemonių ir galimybių ir kartu atgrasytų nuo Trečiojo naikinamojo karo prieš Vokietiją pradžios. Atominame amžiuje nacionalsocialistų karinė politika tarnauja taikai ir atmeta karą kaip politikos priemonę.

142 - PASAULINIS JUDĖJIMAS

Nacionalsocializmas yra ne tik įvairių arijų tautų, bet ir visos arijų rasės organizuota valia gyventi (žr. "arijų"). Savo Naująja tvarka nacionalsocializmas taip pat siekia ne tik sukurti laisvas tautas (žr. taip pat Laisvė), bet kartu ir suvienyti jas į arijų tautų bendriją. Siekdamos šio tikslo, nacionalsocialistinės partijos - Vokietijoje Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija - nesudaro vien tik atitinkamos tautos politinio avangardo organizacijos, bet jungiasi į viršnacionalinę nacionalsocialistinę pasaulinę judėjimą.

Nacionalsocialistinis pasaulinis judėjimas yra viršnacionalinis, t. y. neapsiriboja vienos tautos tikslais ir interesais. Tačiau jis nėra tarptautinis (žr. Internacionalizmas). Kitaip nei įvairios šiandieninio minusinio pasaulio internacionalistinės ideologijos, kurios visos vienaip ar kitaip yra priklausomos nuo visų žmonių lygybės dogmatizmo, prieštaraujančio rūšies prigimčiai (taip pat žr. krikščionybę, marksizmą, liberalizmą, masoneriją), nacionalsocialistinis pasaulinis judėjimas neatstovauja "internacionalui", siekiančiam sunaikinti tautų laisvę, išskaidyti jų individualumą ir galiausiai pasiekti pasaulinį viešpatavimą. Jis apsiriboja arijų rase, pripažįsta ir gerbia arijų tautų biologinį ir kultūrinį savitumą, vienija

jas nacionalinio pasididžiavimo, bendrų vertybių (taip pat žr. Vertybių idealizmas) ir kovos su bendrais priešais pagrindu.

Taip arijų rasė galės įsitvirtinti rasinėje kovoje ir sukurti bei išugdyti arijų aukštąją kultūrą, atitinkančią jos tipą ir prigimtį. Todėl nacionalsocialistinis pasaulinis judėjimas yra laisva ir draugiška lygiaverčių partijų sąjunga (žr. taip pat draugystė), kaip ir būsimoji arijų tautų bendrija bus išlaisvintų arijų tautų bendrija.

143 - DOMINAVIMAS PASAULYJE

Pasaulinio viešpatavimo siekis būdingas įvairioms ideologijoms ir požiūriams į gyvenimą ir yra kraštutinė imperializmo forma. Tačiau dauguma imperialistinių jėgų apskritai siekia tik išplėsti savo galią, o pasaulinio dominavimo siekia tik mažesnę, bet tuo galingesnę dalis.

Istoriškai krikščionybė buvo pirmoji srovė, pretenduojanti į pasaulinį viešpatavimą ir daranti didelę įtaką Europos istorijai. Priešingai, islamo puolimas į Europos gyvenamąją erdvę iš esmės buvo atremtas. Prasidėjus naujamai erai, istoriškai galingas tapo masonerijos pasaulinio viešpatavimo siekis, tapęs Apšvietos revoliucijos valios nešėju. Po to į pasaulinę valdžią atėjo liberalusis kapitalizmas ir galiausiai marksizmas.

Visos šios ideologijos iki šiol kovoja dėl pasaulinio viešpatavimo, kuris šiuolaikiniame pasaulyje pirmą kartą tapo realiai įmanomas techniškai ir materialiai ir kuris, nepaisant dažnai milžiniškos minėtų jėgų galios, dar nėra įgyvendintas, nes jos konkuruoja tarpusavyje. Be to, iki šiol akivaizdu, kad liaudies laisvės ir suverenumo siekio dar visiškai nesužlugdė pasaulinės civilizacijos korupcija, kuri vis akivaizdžiau naikina rasę ir liaudį. Pati gamta su savo diferenciacijos principu prieštarauja ir priešinasi pasaulinio viešpatavimo siekiui. Šis siekis daugumai tautų ir rasių prieštarauja gamtai ir rūšiai, tačiau akivaizdžiai atitinka semitų rasės, iš kurios kilo visos minėtos ideologijos - krikščionybė, islamas, masonerija, liberalusis kapitalizmas ir marksizmas, mąstymą ir jausmus.

Šio dvasinio ir mentalinio arijų kultūros susvetimėjimo (taip pat žr. "arijų") pradžia visada buvo judaizmo egzistavimas ir poveikis. Prieš šią raidą nuo neatmenamų laikų susiformavo ir gynybinė antisemitizmo kova. Iš visų galios politinių jėgų judaizmas tvirtčiausiai laikosi pasaulinio viešpatavimo tikslo ir taip pat padarė didžiausią pažangą šiame siekime. Jis politiškai naudoja sionizmo ir stengiasi visas kitas minėtas jėgas bei galias panaudoti kaip įrankius ir jas užvaldyti. Tiek, kiek jai tai pavyksta, ir todėl buvusi konkurencija nustoja egzistuoti ir tarnauja tik kaip uždanga, už kurios tik sionizmas įgyja galią, didėja pavojus tautų laisvei ir jų apsisprendimo teisei. Ši raida jau toli pažengusi:

Liberalusis kapitalizmas ir masonerija beveik visiškai priklauso nuo sionistų įtakos. Krikščionybė ir marksizmas nuo pat pradžių buvo dvasiniai žydų valdžios įrankiai ir tik vėliau įgijo nepriklausomybę. Krikščionybė nuo 1945/56 m. JdF vėl vis labiau patenka į sionistų įtaką. o apie jos įtaką šiandieniniam marksizmui sunku spręsti, be to, tikriausiai ji svyruoja priklausomai nuo laiko ir vietos.

Tik islamas iš esmės yra laisvas nuo sionistų įtakos, nes jis kyla ne iš judaizmo, o iš

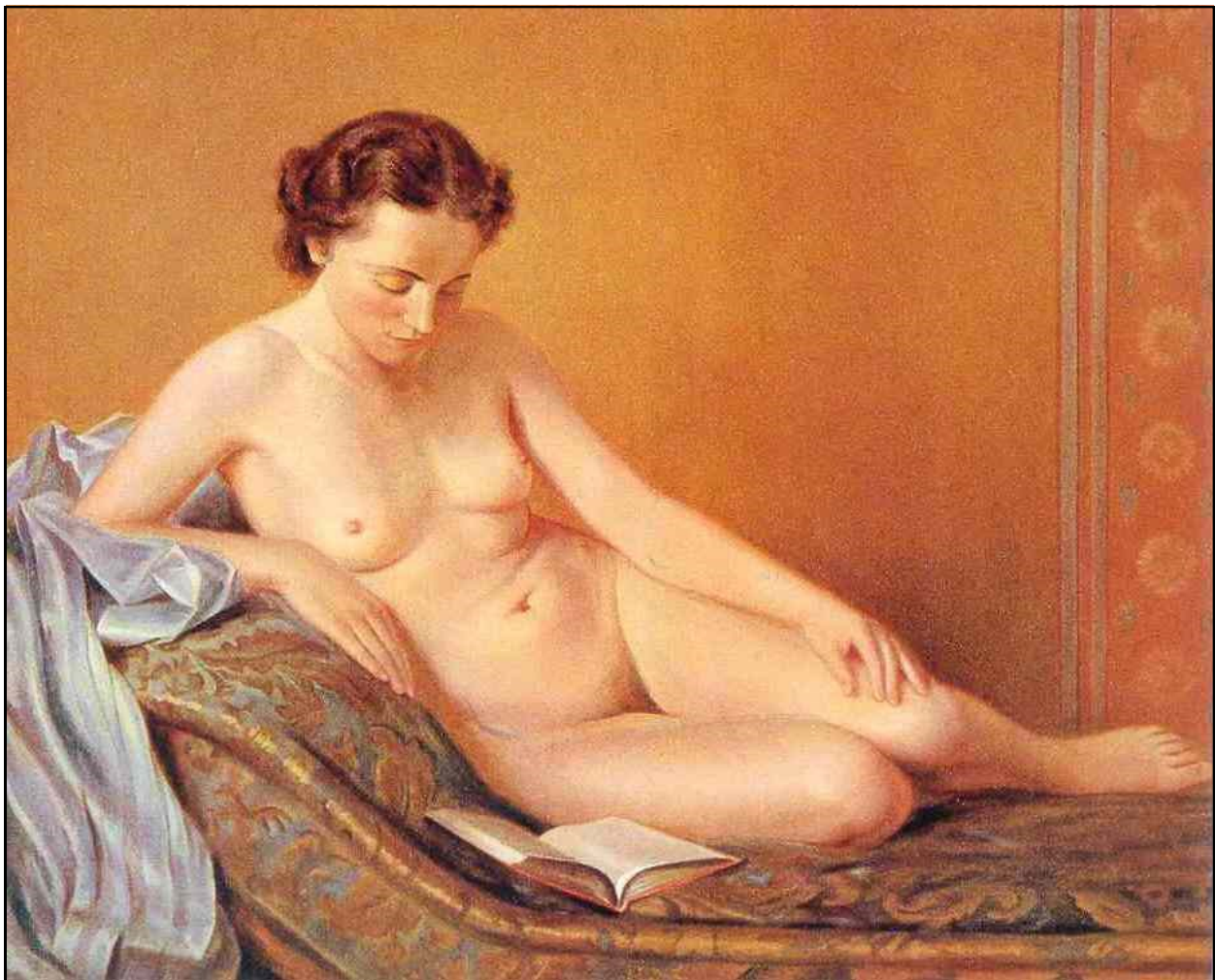
arabų siekio dominuoti pasaulyje, kuris savo ruožtu šiuo metu arijų rasei yra ne tiek pavojus, kiek sąjungininkas prieš sionizmo pranašumą.

Arijų rasė ginasi nuo judaizmo siekio dominuoti pasaulyje dvasiškai per antisemitizmą ir politiškai per antisionizmą. Abi jos priklauso pagrindinėms nacionalsocializmo idėjoms, kuriose įkūnyta arijų tautos valia į gyvenimą ir laisvę (taip pat žr. Valios). Vokietijoje tai atsispindi Nacionalsocialistinės vokiečių darbininkų partijos partijos programoje.

Pozityviai nacionalsocializmas priešpriešina semitų siekį užvaldyti pasaulį Reicho ir laisvų tautų bendruomenių pasaulio tvarkos idėjai ir konkrečiai siekia sukurti arijų rasės tautų bendruomenę ir sukurti Ketvirtąjį reichą kaip didelio masto Europos tvarką.

144 - VERTYBINIS IDEALIZMAS

Vertybinis idealizmas apibūdina nacionalsocialistų etiką, nacionalsocializmą kaip požiūrį į gyvenimą. Šia vertybinio idealizmo nuostata nacionalsocializmas bekompromisiškai

atsiriboja tiek nuo buržuazinės ar krikščioniškosios moralės, tiek nuo dekadentiškojo materializmo (taip pat žr. buržuazija, krikščionybė ir dekadansas) ir įsilieja į tūkstantmetę idealistinę Europos tradiciją, kurios kulminacija ir pabaiga jis yra.

Šis idealizmas yra ne filosofinių ar religinių mąstymo sistemų idealizmas, bet vertybių idealizmas, tai požiūris į gyvenimą, kuris pripažįsta, kad žmogaus gyvenimas vertas vertės ir prasmės tik tada, kai jis tarnauja etiškai kokybiškai idėjai, pranokstančiai ir pranokstančiai mažą ir ribotą ego. Kadangi europietiškas dekadansas šiuolaikiniame liberaliai kapitalistiniame, buržuaziniame minusiniame pasaulyje privedė prie visų vertybių ir idėjų irimo ir iškraipymo, iš nacionalsocializmokylanti revoliucija yra būtina, kad būtų įtvirtinta vertybinio idealizmo gyvenimo nuostata ir taip atlaisvintas kelias į Naująją tvarką.

Vertybinis idealizmas pripažįsta vertybių hierarchiją, kurios viršūnėje yra žmogaus atsakomybė už rūšies išsaugojimą ir vystymąsi, pagrįsta biologiniu humanizmu, paremtu gamtos mokslais: Todėl "bendrasis gėris yra svarbesnis už asmeninį interesą" yra pagrindinis nacionalsocialistinės vertybinio idealizmo etikos dėsnis, iš kurio kyla visos kitos asmeninės ir viršasmeninės vertybės. Taigi nacionalsocializmas bendruomenę iškelia į visų minčių centrą. Taigi nacionalsocializmas visų minčių, jausmų ir veiksmų centre laiko bendruomenę ir visada į individą žiūri kaip į bendruomenės narį.

Vertybinis idealizmas apibūdina žmogaus tipą, kuris gyvena pagal savo tipą ir prigimtį -

darbininką, laisvą, bet kartu ir savanoriškai į bendruomenę susietą nacionalsocialistinę asmenybę. Darbininko tipas randa ryškesnę išraišką politiškai sąmoningame kareivijoje (žr. Kareivija) ir galiausiai lyderio bendražygyje, fiurerio tipe (žr. Lyderio principas ir Elitas).

Nacionalsocializmui būti darbininku, kareiviu ir vadovu - tai ne klasės ir sluoksniai, o skirtingos to paties nacionalsocialistinio požiūrio į gyvenimą bendruomenėje ir dėl bendruomenės išraiškos. Taip atsiranda tas žmogaus tipas, kuris būdingas Naujajai tvarkai, kurio tobulumas bus ateities liaudis, kuri, anot fiurerio žodžių, subręs ir taps aukščiausios rasės ir asmenybės vertybės įsikūnijimu.

Vertybinis idealizmas yra laisvė - nebe buržuazinė laisvė "nuo", o laisvė "už", kuri pripildo individo gyvenimą prasmės, leidžia išsaugoti ir plėtoti tipą bei jį skatina. Šiai laisvei, taigi ir bendruomenei, tarnauja individo, kuris tampa su tauta susieta asmenybė, darbuotoju tautinėje bendruomenėje ir dėl jos, savęs pažinimas ir savirealizacija.

Bendruomenė, laisvė, asmenybės ugdymas yra pagrindinės vertybių idealizmo vertybės ir turinys. Jos konkretizuojamos ir įvairiapusiškai išreiškiamos nacionalsocialistinio darbininko, kario ir vadovo tipe, taip pat moterų motinos tipe (žr. Motinystė). Taip vertybinis idealizmas įveikia dekadentišką valdančiojo minusinio pasaulio vertybinį reliatyvizmą.

145 - VERTYBINIS RELIATYVIZMAS

Dekadansas kelia mirtiną grėsmę kiekvienos aukštesnės kultūros klestėjimui ir išlikimui. Originaliose tipus ir gamtą atitinkančiose tradicinėse pažangiose arijų rasės kultūrose (žr. arijai) su šiuo pavojumi buvo kovojama nuolatine valios įtampa, aukštesnėms vertybėms atsidavusios diduomenės etika ir tradicija su savo apeigomis, formuojančiomis ir lemiančiomis visas klases ir luomus. Tik per krikščionybę, persmelktą judaizmo nedvasios, arijų žmogaus prigimtis ir kultūra galutinai susvetimėjo. Jos dogmatizmas sulaužė prigimtį ir tipą atitinkančias tradicijas ir apeigas.

Dėl to kylantis visos rasės dekadansas tapo matomas nuo krikščionių pretenzijų į valdžią žlugimo vis labiau ir labiau nesaikingu materializmu, kuris skaido ir naikina visas senąsias vertybes. Rezultatas - abejingumas ir vidinis nepriteklus, kuriam niekas nebepivaloma. Tačiau tai būdinga vertybių reliatyvizmui, kuris yra vienas svarbiausių dekadentiškos santvarkos požymių. Šis vertybinis reliatyvizmas ypač gerai klesti šiuolaikinėse vakariečių tipo demokratijose, kurių pagrindas yra liberalizmo ideologija, o liberalizmas suprantamas kaip politika tapęs ir protingumu prisidengęs nemąstymas.

Vertybinis reliatyvizmas išskaido judėjiškos-krikščioniškos ir buržuazinės moralės vertybes (žr. Buržuazija), kurios bet kuriuo atveju yra svetimos tipui ir prigimčiai, pasitelkdamas beprasmybę, tapusią ideologija. Prie šių senųjų vertybių grįžti neįmanoma. Todėl nacionalsocializmo revoliucija įveikia vertybinį reliatyvizmą perkainodama ir naujai kurdama vertybes, vadovaudamasi tipus ir prigimtį atitinkančia vertybinio idealizmo etika. Taip nacionalsocializmas prieš vertybinio reliatyvizmo pelkę iškelia neribotą ir visišką įsipareigojimą aukščiausiai privalomai vertybei, iš kurios kyla visos kitos: Išlikimas ir tipams tinkamas aukštesnis tautos ir rasės vystymasis.

Pramogos su svastika

Nacionalsocialistinis aktyvumas turi ir šviesių akimirkų! Štai ištrauka iš Gerhardo Laucko knygelės "Linksmybės po svastika".

49.

Mano brolis ir sesuo (dvyniai) gimė 1945 m. balandžio 20 d.th, per Hitlerio gimtadienį. Būdamas uolus nacionalsocialistas, norėjau "apsikeisti gimtadieniais".

Deja, motina pasakė, kad negali to suorganizuoti.

50.

Važiuodami iš Čikagos į Linkolną, sustojome pasipildyti degalų Ajovoje. Darbuotojas pastebėjo ant mūsų automobilio užklijuotą Čikagos miesto lipduką ir pasiteiravo, iš kurios Čikagos dalies atvykome. Kai atsakėme: "Marquette Park", jis sušuko: "O, jūs tikriausiai važiuojate į Linkolną, Nebraskos valstijoje, aplankyti Gerhardo Lauko!"

Paaiškėjo, kad *jis* taip pat buvo partijos narys!

51.

Kai priešais partijos būstinę Čikagoje raudonieji surengė demonstraciją, mes, šturmuotojai, nedelsdami išbėgome į lauką jų pasitikti. Deja, policija mus išskyrė. Taigi išsirikiavome priešais savo būstinę ir pradėjome keisti *Mes norime mirusių raudonųjų!*"

Tačiau tai jų, regis, nesujaudino. Todėl išbandėme naują skanduotę: "*Dar šeši milijonai!*"

Net per tokį atstumą jų išblyškusiuose veiduose buvo matyti baimė. Netrukus jie išvyko.

52.

Televizijos reklama, raginanti baltąsias poras "įsivaikinti" nebaltųjų kūdikius iš trečiojo pasaulio šalių, buvo pernelyg įkyri. Todėl paskambinau ir paklausiau: "Ar neturite *baltųjų* kūdikių iš baltųjų šalių?"

Mano nuostabai, kitame linijos gale esantis asmuo iš tikrųjų bandė padėti. Jis pasisiūlė tai patikrinti ir netrukus išvardijo visas savo sąrašė esančias šalis! Mano pokalbis vyko maždaug taip:

"Ne, ne tas, Kitas? Ne, ne ta, o, po velnių, tai visos ne baltųjų šalys. Tiesiog pamirškite apie tai!"

NSDAP/AO yra didžiausia nacionalsocialistinės propagandinės medžiagos tiekėja pasaulyje. Ji leidžia šimtus knygų ir periodinių leidinių dešimtimis kalbų. Ji taip pat talpina šimtus interneto svetainių.

Prenumeratos forma

() Šio periodinio leidinio prenumerata kitiems dvylikai numerių. 30,00 eurų arba 30,00 JAV dolerių. [Prašome nurodyti, kurios kalbos leidinio pageidaujate!]

() Aukojimas - JŪSŲ parama leidžia mums dirbti!

Name _____

Street _____

Miestas _____ Pašto kodas _____

Land _____

(neprivaloma) El. pašto adresas / telefonas _____

Mokėtinus čekius siųskite adresu: NSDAP/AO

Pašto adresu: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - JAV (arba palikite užrašą "NSDAP/AO".)